

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره "به احترام ماه خدا" استاد علی تقوی

قسمت هفتم: فروشنده ها

عزیزان دقت کنید در ماه مبارک رمضان،

بعضی فروشنده ها، بعضی اصناف، بعضی دستفروش ها هستند که

مثلاً جلوی در مغازشون یا کنار اون وانت یا نیسانی که ایستاده کنار خیابون داره فروش می کنه،

یه حالت پاتوق میشه!

بعضیا وای میستن مثلاً جلوی در بقالی شروع میکنن خوراکی ای که خریدن رو خوردن،

حالا آب معدنی باشه، کیک، ساندیس، شیر کاکائو، هر چی!

یا مثلاً بعضیا وانتی هستن محصولاتی می فروشن یا ...

درباره ی این ها ما چه وظیفه ای داریم؟

من اینارو دسته بندی کردم:

۱. اول خواربارفروشی ها، بقالی ها

که معمولاً سر راه معابر باشن، خیلی مراجعه می کنند

و حالا جلو در دانشگاهی باشه، جلو در فرض بفرمایید ورزشگاهی باشه، اینا که دیگه بدتر!

جوونا مراجعه کنن اونجا چیزی بخرن، بخورن، حالا به هر دلیل، باید تذکر داد!

ما برای اینا چند تا شیوه داریم:

۱. تذکر دادن به اون فردی یا افرادی که جلوی مغازه ایستادن دارن می خورن،

این یک راه هست، به تک تکشون آدم تذکر بده

۲. یه راهی که اون هم مناسب هست و شاید ریشه ای تر هم باشه، اینه که از اون مغازه دار

بخواهیم که آقا شما مومن هستی، شما آدم بزرگوار و مُتَشَخِّصٌ و کاسب خوبی هستید، اهل

خدا هستید، شما به اینا تذکر بدید!

۳. باز از این ریشه ای تر اینه که ازش بخوایم:

بزرگوار از این خوراکیا به هر کی فروختید، کسی اومد ساندیس گرفت، کسی اومد آب معدنی گرفت، نمی دونم تیتاپ و شیر کاکائو و اینا یه تذکر لفظی هم بد نیست بهشون بدید که آقا جان به هر حال مردم خیلیا روزه دار هستن، شما جلو در مغازه ما وای نستید! برید تو باشگاهتون، برید تو دانشگاهتون، برید یه جا دیگه بخورید!

۴. از این اساسی تر و قشنگ تر، که بنده این رو توصیه می کنم، یه خورده حوصله می خواد، یه

خورده کمی هم هزینه می خواد، اینه که شما زحمت بکشید بیننده ی عزیز که این فیلم رو

میبینی، با پول خودت چندتا دونه کاغذ خوشگل بنویسی، چاپ کنی، پرینت کنی:

به احترام ماه میهمانی خدا از خوردن و آشامیدن در این مکان جداً خودداری فرمایید

یه همچین مضمونی مثلاً

اینا رو کپی کنید، قشنگ، رنگی، تر تمیز، ببرید به این مغازه دارایی که می دونید در این
نقاط آسیب پذیر هستند، جلوی دانشگاه و... بدید، یه کاور هم قشنگ بذارید، بگید آقا اجازه
هست اینو...

چسب هم آماده داشته باش اصن خودت،

یه دو دقیقه باهاش صحبت کن، توجیهش کن:

آقا اجازه هست من اینو پشت شیشه مغازتون بچسبونم؟ به هر حال شما تو گناه اینا شریک
میشید، اینا میان.... یه توجیه مختصر و اینو...

***این دیگه خیلی راه قشنگ و اساسی ای هست
این از خواربار فروشی ها***

بحث دوم داریم در همین راستای اصناف:

۲. خوراکی های هوس انگیز:

بعضیا هستن مثلاً هندوانه فروشه، آلوچه می فروشه

مثلاً رو چرخ دستی آورده، آلوچه، باقالی، نمی دونم چغاله بادوم،

یه چیزایی که معمولاً همونجا می خورن، مردم همونجا تهیه می کنن، همونجا می خورن،

مثلاً اینا رو داره می فروشه

خدایی نکرده چایی مثلاً!

بعضیا با کتری چایی میفروشن! مثلاً حالا یا تو بازار و... گاهی دیده میشه

خُب اینارو چیکار باید کرد؟

اینارو باید سریع دَر جا تذکر داد!

*****اون هایی شون که وانت و نیسان و... دارن، یه چرخ دستی ای دارن، باز میشه از اون**

شیوه ی کاغذ چسبوندنه استفاده کرد! آقا این کاغذم به چَر خِت، به نیسانِت مثلاً به چرخ

دستیت بچسبون مثلاً!***

طرف هم استقبال می کنه، اکثراً استقبال می کنن،

اونقدری که ما امتحان کردیم استقبال می کنن،

چون می خواد خودشو شریک گناه دیگران نکنه،

می خواد لااقل خودشو از موضع اتهام خارج کنه!

اگر نه، دیدیم لااقل تذکر بدیم، بگیم آقا اینجا وای نستید، نخورید،

آقا تذکر بده اینایی که ازت میخرن اینجا تجمع نکنن، نخورن، احترام ماه خدا...

مورد بعدی که تو این قضیه هست، بحث سوم:

۳. سِر و غذا و فروش غذای گرم هست:

اینجا ما از پلیس هم می تونیم استفاده کنیم و کمک بگیریم، گزارش به پلیس بدیم،

اماکن، فست فودها یا رستوران هایی که غذای گرم می فروشند

(البته بعضی از اینا، محدود، مجوز دارن بخاطر بحث مسافر، اون متفاوت هست، مثلاً کرکره
رو نیمه میدن پایین، یه جوری که مشخص باشه، حرمت ماه خدا حفظ بشه)

بعضیا غذا سرو میکنن تو سانشون!

این کلاً جرم هست و به اقتضای ماده ی قانونی باهاش برخورد هم میشه،
این ها رو اگر ما دیدیم، رستورانی، فست فودی که علناً داره تخلف از قانون و شرع میکنه،
صندلی چیده ملّت اومدن نشستن، یا این آبمیوه فروشیا، اینا بعضیاشون،
اکثراً مراعات میکننا! واقعاً انسان های خوبی هستن،
ولی بعضیا اومده صندلی چیده، ملّت نشستن دارن میخورن،

می تونیم مستقیم بریم سریع تذکر بدیم و بعد هم خیلی سریع زنگ بزنینم
به پلیس گزارش بدیم، میان بلا استننا، خیالتون راحت، میان و برخورد میکنن!

***گاهی وقتا تماس با پلیس هم لازم نیست!**

همین که وانمود کنیم داریم با پلیس تماس می گیریم، یا تهدید کنیم!
یکی از روش ها تهدیده، تهدید کنیم که آقا جمع نکنی میز و صندلی و اینا... زنگ میزنم

پلیس بیاد بنده ها! تذکر بده ها!

دیگه ی این شیوه ی قهریه است دیگه، لازمه گاهی وقتا استفاده کنیم،

خودش جمع می کنه و در واقع یه عقب نشینی انجام میده

**۴. یا مثلاً دیده میشه گاهی وقتا که در چهارراه ها، در ترافیک اتوبان ها،
گرما، ظهر، یک عده میان آب معدنی خنک میفروشن!**

قشنگ علنی ها!

میگیرن دستشون ظرف های آب معدنی:

آب معدنی خنک، بیا آب معدنی، دادم میزنن، خیلی علنی!

خُب این قطعاً روزای اول ماه مبارک،

یه ذره با ترس و لرز، یه ذره با حواس جمعی این کارو میکنن،

ببینن کسی چیزی میگه یا نمیگه!

اگه همون روزای اول تذکر بدیم خیلی سریع جمع میشه

اگر گذاشتیم جدی تر شد، گذشت، طرف جری شد،

دیگه خیلی راحت رفیقاشم بجای اینکه گل بفروشن سر چهارراه

و نمی دونم اسباب بازی بفروشن، اونا هم میان دیگه آب معدنی میفروشن،

تذکر دادن سخت میشه، البته بازم باید تذکر داد!

دو راه داره:

۱. هر کی رد میشه اونجا می بینه، خیلی جدی و با حالت تعجب تذکر بده

۲. خیلی سریع بعد از اینکه تذکر شخصی مونو دادیم، تماس با پلیس بگیریم گزارش بدیم

آقا فلان اتوبان، فلان چهارراه، فلان مکان، ایستاده وسط خیابون طرف داره آب معدنی
میفروشه!

اینو بیاید تذکر بدید!

یه واحد موتوری معمولاً پلیس محترم اعزام میکنه،

تذکر میدن و حداقل تا چند روز این ها جمع می کنن!

مورد بعدی ای که تو این بحث اصناف و امثالهم هست عزیزان:

۵. بحث استخرها رو هم ما جدی بگیریم

استخرها خُب می دونید بله به هر حال روزه در ماه مبارک رمضان یکی از مُبطلاتش

این هست که سر و بدن، تمام سر در آب فرو بره و...

استخرهایی هستن از این تخلف میکنن، یه سانس هایی یواشکی میدارن،

پولای کلانی هم میگیرن! که بالاخره حالا بیاین برید یواشکی شنا کنید!

الآن معمولاً استخرها بعد از اذان مغرب باز میکنن تا حالا حول و حوش اذان صبح،

در واقع تا وقت سحری!

اگر استخرهای متخلف دیدیم باز یکی از شیوه ها این است که:

۱. بریم تذکر بدیم، خودمون شخصاً!

حتی موج تذکر ایجاد کنیم، چند نفر برن تماس بگیرن،

چند نفر برن حضوری تذکر بدن

یکی دیگه از شیوه ها این است که بریم تهدید کنیم
که آقا اینو جمع نکنید، این خلافه شرعه، خلافه قانونه، ما میریم با پلیس میایما!
میریم زنگ میزنیم به پلیس میگیما!
و نهایتاً باز اگر دیدیم که انجام نشد و تبعیت نکردن،
واقعاً تماس بگیریم با پلیس و گزارش بدیم!

*** یا با اون صنفشون، اتحادیه شون، شمارشونو پیدا کنیم،
بگیریم از اطلاعات تلفن و زنگ بزنییم و تذکر بدیم،
پلیس و مامورین قضایی هم بلا استثنا میان و رسیدگی میکنن***

خدا ان شاءالله کمک کنه که حرمت ماه خدا رو بهتر از قبل حفظ کنیم و خودمون در امر به
معروف و نهی از منکر و در روزه داری واقعی موفق باشیم

قسمت هشتم: آبخوری

می خوایم در رابطه با آبخوری های عمومی و آب سردکن هایی که
در اماکن عمومی قرار داده میشه برای رفاه حال مردم صحبت کنیم
که در رابطه با ماه مبارک رمضان به چه شکل باید کار انجام بشه که حرمت ماه خدا حفظ بشه

این اماکن عمومی رو بنده دسته بنده کردم:

۱. پایانه های مسافربری، ترمینال های بین شهری

فرض بفرمایید از این جاهای استراحت گاه هایی که بین شهرها هست،

اتوبوس ها توقف میکنند، خُب مسافره معلومه دیکه!

مسافر وای میسته اونجا بره یه آبی بخوره، یه نمازی بخونه بالاخره!

اینجا خیلی قُبح شکنی رُخ نمیده و اشکالی هم می تونیم بگیریم که شاید نداشته باشه!

۲. یا مراکز درمانی

البته مراکز درمانی، بیمارستان ها، درمانگاه ها،

اینا خب لزوماً هر کی اونجا مراجعه میکنه بیمار نیست!

همراه بیمار، شاید نمی دونم مثلاً پزشک اونجا هست، پرستار اونجا هست،

بهتره مراکز درمانی رو بخوایم از شون که آقا این آب سرد کن رو لااقل جابجا کنید،

یازده ماه سال وسط این راهرو بوده، در معرض دید همه بوده،

اینو ببرید پشت راهرو بذارید، در خفا بذارید، یه جوری که بیمارانتون بتونن استفاده کنن،

یعنی باز اون حُرْمته حفظ بشه.

اما باز مراکز درمانی و حالا مخصوصاً پایانه ها، خیلی گیر بهشون ندیم،

که حالا حتماً این رو...

بهرتر است که از یک تکنیک دیگری استفاده بشه،

چسبوندن همون کاغذ، برچسب، نوشته،

یه کاغذ آچار بنویسن خیلی زیبا، شکیل، ترجیحاً رنگی، با متن مناسب، فونت مناسب،

غلط غلط املائی نداشته باشه، به اینا دقت کنیما!

چه شما می خواین زحمت بکشید این ها رو آماده کنید، یه تعداد پرینت کنید ببرید بدید،

چه خودتون میخوان آماده کنن!

چون بوده مواردی که اینقدر غلط های ناجور نوشتن که

آبروی هر چی امر به معروفم بوده بُردن!

یه مثالش بود تو یکی از شهرها پارسال بنر زده بودن، نوشته بودن که:

روزه خوری در ملع عام، این "ملاء عام" رو با عین نوشته بودن، روزه خوری در ملع عام
صحیح نیست و بی احترامی به "روزه خواران" است، دوباره باز اشتباه تاییی، معلومه سریع
ضرب الاجل نوشته بود: روزه خوری بی احترامی به روزه خواران است!

از این دست کارا نکنیم! درست انجامش بدیم، درست بنویسیم

یه متن پیشنهادی بنده آماده کردم برای مثلاً پایانه ها و بیمارستان ها و مراکز درمانی،

میشه یه همچین متنی رو تاپ کرد چسبوند رو آبرسدکن:

*****ضمن گرامیداشت ماه میهمانی خدا،**

این آبسردکن جهت استفاده ی بیماران قرار داده شده است.

*****یا ضمن حفظ حرمت ماه مبارک رمضان،**

این آبخوری برای رفاه حال مسافران محترم در نظر گرفته شده است.

بین همین که این چسبید اونجا،

حالا چهل تا روزه خورِ علنی گناهکارِ غیر مسافر و غیر معذور هم برن روزه خوری کنن،

همه دیگه تو ذهنشون میاد که این مسافره! این بیماره داره

این خیلی مهمه

اما به بخش دیگه از این آبسردکن و آبخوری ها هست،

۳. تو اماکن عمومی دست دوم هست، دسته دوم مثلاً بانگ ها، مراکز تجاری

اینجا دیگه مسافر و نمی دونم بیمار و این چیزا نیست لزوماً،

بانگ ها جمع کنن آبسردکنشونو، بریم تذکر بدیم آقا خاموش کنید آبسردکنتونو!

اگر کسی خیلی تشنه، کارمند محترم بانکه، تو یخچالشون،

تو افاق خودشون آب هست برن بخورن! به هر دلیل روزه نیست!

مراجعه؟ ببخشید بانک وظیفه نداره... حق نداره بانک که اسباب روزه خوری مردمو مهیا

کنه! جمع کن آقای مسؤل محترم بانک! رئیس بانک! کارمند بانک!

این آبسردکنتونو لطفاً خاموش کنید، زشته!

اینجا حتی کاغذ چسبوندن رو هم حقیر توصیه نمی کنم،

باید بخوایم که جمع کنن، تعطیل کنن، مشتری خیلی تشنه بره مغازه آب بخره،

اگر مسافره یا معذوره بره بیرون جایی دیگه آب بخوره!

لذا اماکن تجاری هم همینطور،

اماکن تجاری که از محیط های آسیب پذیر هستند، اینا باید جمع کنن!

*البته حواستون باشه، مسؤل محترم وقتی جمع میکنی آبسردکنو تو این مکان ها،

یه موجی از مطالبه ی منفی علیه ایجاد میشه ها!

یعنی ملت میان نق و نوق میکنن، آقا چرا این آبسردکنو جمع کردید؟

خیلی محترمانه باید بگید:

نه، ببخشید ماه رمضان هست، مردم روزه دار هستند، حرمت مومنین، حرمت خداست!*

اما یک جای دیگه هم داریم ما تو تهران، مشهد، حالا این شهرهایی که مترو دارن،

۴. محیط مترو، آبسردکن های مترو!

این ها رو هم باید به جد تذکر داد، از مسؤلینش خواست:

۱. آبسردکن جابجا بشه، بره در یک مکان خفا،

در یه پشت راهرویی، در پشت دیواری، یا یه پارتیشنی، چیزی جلوش کشیده بشه!

و دو اینکه اون برچسبِ اون بَنِر، اون کاغذ نوشته هه، حتماً روش نصب بشه

که حفظ حُرمتِ ماه خدا بشه!

بله خیلی کسایی که مترو استفاده میکنن ممکنه مسافر باشن، بیمار باشن، عموم مردم هستن، حالا اونجا هم مکان عمومی پر تردد و نوع کار هم مسافرتیه، مخصوصاً تو تهران که به کرج و این ها وصل مترو!

من یادمه یکی، دو سال پیش بود که مطالبه کردند مردم تهران،

یه موجی راه افتاد بین مومنین که آقا چرا مترو آبسردکناشو نبسته؟

همه زنگ زدن به ۱۸۸۸، زنگ زدن به ۱۳۷، روابط عمومی مترو، روابط عمومی شهرداری،

۱۸۸۸ مترو چرا آبسردکناش بازه و به راهه؟

و نه پارتیشنی، نه پرده ای، نه نمی دونم دیواری، فلانی، چه خبره؟ چگونه؟

و روزای اول پاسخگوهای محترم شرکت مترو جواب میدادن که:

آقا خب خیلیا روزه نیستن! خیلیا معذورن! چه اشکال داره؟

مومنین دوباره تماس هاشونو ادامه دادند، مطالبه های حضوری شون،

برید از مامورای ایستگاه تشکر کنید از اونایی که رعایت کردند،

کاغذ نصب کردند یا پنهان کردن آبسردکنو و تذکر بدید

به اون خاطی هایی که احتمالاً باشند، تعداد معدودی که دارن قُبْح شکنی می کنند!

مطالبه ی مردمی انجام شد

من یادمه حتی اخبار نشون داد به عنوان خلایق هفته،

بخش خبری ۲۰:۳۰ نشون داد پارسال، که متروی تهران یه خلایقی به خرج داد،

وقتی دید مردم، مومنین، مطالبه می کنند پنهان شدن آبسردکن ها رو،

سریع یک سری استندهایی درست کردند آوردند گذاشتند جلوی آبسردکنا

پارتیشن کشیدن، بنر زدند نوشتند که:

***این آبخوری جهت رفاه حال بیماران می باشد، ماه میهمانی خدا گرامی باد، از این حرفا**

استند گذاشتند مانکنی بود:

***عکس یک خانمی بود که بچه بغلشه، مثلاً بچه شیر میده این خانم!**

***یه پیرمردی بود که مثلاً بیمار ه نمی تونه روزه بگیره و بعد نوشته بود که:**

من متاسفانه نمی تونم روزه بگیرم ولی رعایت حال روزه داران رو میکنم!

این حفظ حرمت رو حواسمون باشه عزیزان!

آبسردکن ها رو تذکر بدیم به مسئولینش و مطالبه کنیم

موفق باشید ان شاءالله

قسمت نهم: صدا و سیما

همونطور که قبلاً درباره امر به معروف و نهی از منکر عرض کردیم در ظرافت هاش،

***اولویت منکرات با منکراتیست که ویتربنی باشه!**

***منکراتی که بیشتر دیده بشه!**

* منگراتی که فُبح زُدایی بیشتری انجام بده!

* از جمله ی مهمترین این ها **صدا و سیماست!**

در صدا و سیمای جمهوری اسلامی هم با اینکه نظارت هست روش،

ممکنه خدایی نکرده مواردی پیش بیاد:

از نمی دونم بدحجابی،

از نمی دونم کراوات زدن، مهمان برنامه بیاد کراوات بزنه،

روزه خوری اتفاقی انجام بشه!

حواسمون باشه مردم عزیز، ما باید به کمک مسئولین بریم،

با امر به معروف و نهی از منکر باید به مسئولین کمک کرد!

یه راهش همینه، **شما زنگ میزنید سریع به صدا و سیما**

تا دیدید یک منگری در شبکه های سیما داره نشون داده میشه،

یا به حرفی که نباید زده بشه در رادیو، در صدا، صدای ملی، انجام میشه، گفته میشه،

سریع زنگ میزنن

*مردم تهران به ۱۶۲ زنگ میزنن، روابط عمومی صدا و سیما

*مردم شهرستان ها هم ۰۲۱ کد تهران رو میگیرند ۲۷۸۱، شماره ی رسانه ی ملی هست

زنگ میزنید یا با اپراتور صحبت می کنید یا پیغامتونو ضبط می کنید!

تذکر به روزه خواری مخصوصاً حواسمون باشه،

ممکنه بالاخره سهلنگاری ای پیش بیاد،

یه مجری برنامه زنده باشه حواسش نباشه یه دفعه مثلاً...

داشتیم، همین یکی، دو سال پیش بود فکر کنیم،

تو یکی از این برنامه های خوبه یکی از شبکه ها،

یه آموزش آشپزی بود، مجری برنامه هم داشت با این آشپز صحبت میکرد،

ناخودآگاه خُب طبق روال برنامه چون روزای اول ماه مبارک بود

حواسش نبوده و یه تیکه از غذای این آشپز برداشت و چشید، گفت بذار بچشم

و خُب این یه بالاخره فُبح شکنیه دیگه، برنامه زنده داره پخش میشه، ماه مبارک رمضان!

جالب اینه که مردم ، شما مومنین، بی تفاوت از کنار این نگذشتید،

سریع موج تماس ها برقرار شد با صدا و سیما که

آقا برنامه زنده مجری تون چرا روزه خوری میکنه؟

و یکی، دو روز بعد فکر میکنم، یه کلیپ مصاحبه ای ترتیب داده شد و پخش شد

از همون مجری محترم که عذرخواهی کرد و گفت که سهلنگاری بوده، حواسم نبوده بالاخره

و در واقع این فُبحش حفظ شد، این عادی سازی صورت نگرفت، گناه عادی نشد

حواسمون به صدا و سیما باشه، مسئولین خُدم و دلسوز و مومنی داره،

اما بالاخره انسانه ممکنه کار از دستش دَر بره!

خدا همه ی ما رو در امر به معروف و نهی از منکر،

به ویژه در ماه رمضان ان شاءالله یاری بفرماید

قسمت دهم : افطاری ساده

یه چندتا نکته ی تکمیلی میخوایم عرض کنیم در رابطه با حفظ حرمت ماه مبارک رمضان، چندتا تکنیک ساده هست که همه ی ما میتونیم انشاءالله اون ها رو انجام بدیم.

بعضی از این تکنیک ها مربوط به افطاری دادن می شه

عزیزان ببینید هرچقدر ما افطاری های ساده، ارزان، در ملاء عام بیشتر توزیع کنیم،

حرمت ماه مبارک رمضان بیشتر حفظ میشه!

و بیشتر مردم می فهمند که آقا ماه رمضان ها!

یا اصلاً شاید خودش به عنوان یه شیوه ی امر به معروف و نهی از منکر بشه ازش یاد کرد

سایت دفتر مقام معظم رهبری می دونید چند سالیست که داره روی این موضوع مانور میده روی

***افطاری های ساده!

میگه حتی عکس بگیرید از افطاری های سادتون و بفرستید برای سایت خامنه ای دات آی آر

*شما دم افطار هر جا هستید، گاهی یه جعبه خرما، نمی دونم، یه نون و سبزی و پنیر

خیلی ساده ی کم حجم ارزون وکو اینکه شاید به ۵ نفر، ۵ تا دونه لقمه درست کنید بدید

نمی دونم حالا چیزهای دیگه میشه بهش فکر کرد اما قشنگ ترینش همون خرما هست!

توزیع کردن این، باز میگم:

*** افطاری دادنه به بحثه؛**

اینکه داری مومنی رو افطاری میدی و ثواب می بری، در روزه ی او هم شریکی،

*** این نماد سازه حرکت افطاری دادن و تعظیم روزه و تعظیم امر به معروف**

و در واقع افطاریه به روزه دار، گره زدن روزه با امر به معروف،

این به بحث مهمتره، این به وجهی اجتماعی مهمتری داره!

همین افطاری رو میشه به أمحاء مختلف:

آقای محترم، راننده ی تاکسی هستی بزرگوار، شما راننده ی اتوبوس هستی،

شما نمی دونم نگهبان یه ساختمونی، یه اداره ای جایی هستی،

*** موقع افطار که شد، یه جعبه خرما باز کن، بذار اونجا!**

باور کنید خیلی هم نمیخورن مردم! همه هم به خرما اقبال ندارن مثلاً!

*** یا گاهی مثلاً بتونید یه سماوری دم دستتون داشته باشید، بحث چایی ای مثلاً، امثال این ها!**

ولی خیلی ها می بینند این رو!

این دیدن اینکه یک کسی داره افطاری میده،

این یادآوری می کنه که ماه رمضان و حفظ حرمتش!

نکته ی دیگری که حالا غیر از بحث افطاری ها هست،

***** کلماتی هست که ما می توانیم طی مکالمات روز مَرَمون،**

طی سلام و علیک و احوال پرسى هامون ردّ و بدل کنیم

و باز شانیت به ماه مبارک رمضان ببخشیم

یعنی حفظ کنیم شانیتش رو، مثلاً:

*** آقا سلام علیکم، حال شما؟ خوبید؟ ایام مبارک باشه، ماه رمضان مبارک باشه!**

*** همین یاد آوری ***

یا مثلاً التماس دعا گفتن برای دم افطار

من خودم اینو امتحان کردم دیدم جواب میده

وقتی داری با یکی سلام علیک می کنید یا خدا حافظی می کنید:

*** آقا دم افطار ان شاء الله دعامون کنید!**

حالا به فرض که اصلاً شما خبرم دارید که این بابا روزه نیست، به روش نمیاریم!

*** حاجی جان دم افطار دعا کنید برا ما!**

*** حاج خانوم التماس دعا دم افطار ما رو سر سفره افطار از دعاتون فراموش نکنید!**

عرضم به خدمت شما که:

***** تشویق بچه ها به روزه های کله گنجشکی گرفتن**

و بعد حتی میشه در حضور یک کسی که خدایی نکرده میدونیم روزه نیست،

به دلیل نامَوْجَهی، این بچه رو تشویق کنیم که بارک الله:

***امروز حسین آقا روزه کله گنجشکی گرفته ها، عموش، امروز روزه گرفته کله گنجشکی!**

خُب اون عمو چی میگه؟ نمیکه که وای وای چرا گرفته؟!

میکه بارک الله حسین آقا، روزه کله گنجشکی!

این تذکره در واقع با واسطه هم حساب میشه

***** یا نصب بنرهای گرامیداشت ماه مبارک رمضان**

جلو در ادارات، جلو مغازه، چه اشکال داره؟!

مغازه شماست یه کاغذ، بنر بزنید:

***فرا رسیدن ماه مبارک رمضان را به عموم شهروندان عزیز تبریک عرض می کنیم**

یه همچین حالتی!

مخصوصاً مغازه هایی که آش می فروشند، حلیم می فروشند،

تو این فضاها اینا خیلی می تونه موثر باشه، زولیا بامیه، قنادیا!

***پیامک ها

عزیزان پیامک های مناسبتی رو دست کم نگیریم

حالا گاهی هم با این شبکه های اجتماعی هست، اشکال نداره!

پیامک ماه مبارک رمضان

اوایل ماه مبارک رمضان گذشته، دیگه نمیشه فرا رسیدنشو تبریک گفت!

پیامک التماس دعا، وُلو برای کسانی که می دونید اینا شاید خیلی هم تو باغ روزه و افطار

و اینها نباشن، به پیامک بفرستید:

* ما را به دعا کاش نسازند فراموش، رندان سحر خیز که صاحب نفسانند...

از این مسائل

* موقع سحر، موقع افطار، ما را از دعای خود فراموش نفرمائید

اینها همه تکریم و تعظیم ماه مبارک رمضان است.

***نکته ی دیگه قطع پذیرایی ها

* آقای محترم رئیس اداره، معاون نمی دونم شرکت یا کارخونه،

به اون آبدارچی محترمتون که همیشه زحمت میکشه

جایی میریزه برای پرسنل میاره تعارف میکنه،

حتماً بفرمایید ماه مبارک رمضان اگر کسی داریم بیمار، در واقع روزه نمی تونه بگیره،

خودش زحمت میکشه یا میشه میره برا خودش تو آبدار خونه جای میریزه،

بگید آقای آبدار چی محترم جایی نگردون برای کسی! پذیرایی نداریم!

***** گرمخونه ها، گرم کردن غذاها**

غذا گرم میکنن بعضی

*تو ادارات، تو مدارس و امثال این ها،

عذرخواهی می کنیم، کسی اگر معذوره میخواد چی کنه،

دیگه غذای سرد بتونه بیاره، لقمه بیاره با خودش، ساندویچ بیاره،

یواشکی تو اون ساعت بعد از نماز مثلاً نهارشو بخوره!

یا نه، دیگه حالا خیلی لطف کنیم خودش پاشه بره غذاشو گرم کنه!

یعنی واقعاً به ذره محدودیت!

نه در اون حد که طرف بیچاره بشه،

حالا چون روزه نیست بدبخت بشه،

دل درد بگیره، بیماری بگیره، نمی دونم ضعف بگیره،

نه! ولی به ذره محدودیتته رو قائل بشیم

این ها مسائلی هست که در واقع می تونه کمک کنه ما حرمت و عظمت ماه مبارک رمضان رو

ان شاءالله بیش از پیش در ذهن خودمون و در ذهن اطرافیانمون پررنگ جلوه بدیم

التماس دعا، موفق باشید

قسمت یازدهم : بلوغ

سوال زیاد می پرسند در رابطه با اینکه:

اگر بچه ای رو دیدیم، نوجوانی رو دیدیم، کودکی رو دیدیم که داره روزه خوری میکنه حالا،

تذکر بدیم؟ ندیم؟

ما نمی دونیم که این سن و سالش چقدره؟ بالغ شده؟ مکلف شده یا نه بالاخره؟

*اینجا که امر به معروف و نهی از منکر بکنیم،

بچه ناراحت بشه، مکلف هم نبوده باشه،

خب ما ایداء مومن انجام دادیم، اذیتش کردیم، ناراحتش کردیم!

*اگر نه، مکلف شده باشه، ما تذکر ندیم،

بی تفاوت رد شیم بریم، نسبت به گناهِش بی تفاوت باشیم،

خب شریک در گناهِش هستیم، شریک در روزه خواریش هستیم!

چه دختر خانم، چه آقا پسری که شما می بینید،

مشکوک به این هست که حالا این به سن تکلیف رسیده یا نرسیده،

شما می بینید ظاهراً این سن و سالش باید رسیده باشه!

اما شک دارید، اینجا هم همینطوره:

اینجا هم ایذاء و ناراحتی و تندی رو حذف می کنیم، با نهایت مَلاطِفَت، ادب و احترام،

به خودش یا حالا پدر و مادرش که کنارش هست، بزرگترش، آدم تذکر میده، مثلاً:

*ماشاءالله آقا پسر رشیدی شدی شما، اسمت چیه؟ به به، چه پسر خوبی، چه اسم قشنگی، احسنت!

خب ببین عزیز، مردم روزه هستن شما این بستنی رو گرفتی دستت داری میخوری،

اینا دلشون میخوادا! ببین یه خورده رعایت کن، بهتره، بارک الله!

تموم شد! حرفم گوش میدن، بچه ها، بچه های حرف گوش کنی هستن،

هنوز لجاجت رو خیلی یاد نگرفتن خیلی هاشون!

لذا با این زبان نرم و لَیِّن تذکر دادن به بچه هایی که نمی دانیم مَکَلَّف هستند یا نیستند،

هیچ اشکال شرعی ای ظاهراً اونچه که ما از استفتائات می گیریم،

هیچ اشکال شرعی ای دَرش نیست که هیچ!

بلکه انجام امر به معروف و نهی از منکر واجب یا مستحب هم هست!

به نکته ی تکمیلی هم اینجا بگیم، به عزیزی پرسیدند، دیدم این سوال هم مبتلا به است

میگن آقا نوجوانی هست از بستگان ما، از آشنایان و نزدیکان ما،

ما می دونیم که این نوجوان حالا دختر خانم یا آقا پسر،

می دونیم که این به سن تکلیف، به سن بلوغ، نرسیده!

اما جُنّه اش طوری هست، هیکلش، ظاهرش طوری هست،

آقا پسری که بالاخره حالا غذا خوب خورده، یا حالا ژنشه، هر چی هست، این بزرگه هیکلش

بالاخره، اینو مردم ببینن، مردم اکثراً برداشت میکنن که خب این به سن تکلیف رسیده!

اگه اون داره روزه خوری می کنه چیکار کنیم؟

من علم به این دارم چون این آشنای منه، فامیل منه، بستگان منه،

می دونم مکلف نیست، میدونم مثلاً این پسر به سن تکلیف و بلوغ نرسیده،

اینجا قضیه چیه؟

اینجا میگیم چون او مکلف نیست،

خوردن و آشامیدن او، اونطور که از استفتائات مراجع ما گرفتیم،

خوردن و آشامیدن او عمل حرامی نیست!

اما بازم لازمه که ما جلوگیری کنیم از این خوردن و آشامیدن در ملاءعام، چرا؟

***نه از بابِ نهی از منکر!**

***از بابِ اینکه حرمت شکنیه ماه خدا داره انجام میشه!**

ما یک سری استفتائاتی از مراجع تقلید داشتیم:

میگیم آقا اگر خطایی، کار خلافی، اشتباهی از بچه ی نابالغ، نامکلف، سر میزنه،

باید جلوشو گرفت؟

می فرمایند از باب نهی از منکر واجب نیست، چون او مکلف نیست، تکلیفی نداره!

مگر (استثنا، تبصره) اون کاری، خطایی که بچه داره انجام میده،

خطایی باشه که لا یرضی شارع بالفعل، بالوقوعه به هیچ عنوان!

شارع مقدس به هیچ عنوان راضی به انجامش نباشه!

یه پسر بچه ی پنج، شیش ساله، چاقو دستش گرفته، داره میره یه نفر رو بگشه!

خب ما بشینیم بگیم که خب این که مکلف نیست، پس فعل او، فعل حرام نیست!

نه، اینجا باید جلوشو رفت گرفت!

این قضیه هم یه جورایی شبیه به همونه،

البته با یه سری ظرافت ها و توضیحات دیگه

که حالا به آقا پسری که مکلف نیست اما با جسم و هیكل درشت،

داره روزه خوری میکنه،

مردم همه برداشت میکنن که این وهنه، این حرمت شکنیه ماه خداست

بله اینجا هم لازم هست که ما، هر مسلمانی اونجا باشه،

در واقع وکُو اینکه می دانیم اون نوجوان مکلف نیست،

تذکر بهش بدیم، جلوگیری ازش کنیم،

مُنْتها خب خیلی با زبان نرم و زبان خوش!

همونطور که با اون ظرافت هایی که عرض کردیم، باید جلوش رو گرفت،

که حرمت ماه خدا حفظ بشه ان شاءالله

قسمت دوازدهم : ظاهر حال

بزرگواران، نوع تذکر ما و شیوه ی تذکر ما و کلماتی که استخدام می کنیم برای تذکر،

باید فرق کنه برای:

* کسی که معذور است و علنی روزه خوری می کنه

* یا کسی که معذور هم نیست و علنی روزه خوری میکنه!

***** اینجا ظاهر حال رو باید نگاه کنیم*****

مراجع بزرگوار در استفتائاتی که ما انجام دادیم،

می فرمایند آقا ببینید ظاهر حال طرف چی به شما می فهمونه؟

یه وقت هست می بینید یک بیماریست، یک مُسْنِیست، عَصَا زَنان داره میاد،

یا یه کسی مثلاً ظاهر حالش گویای اینه که این بیماریه، مثلاً تو بیمارستانی رفتید شما می بیند

حالا این داره مثلاً یه خوراکی ای هم میخوره!

البته اشتباهه علنی داره انجام میده، باید تذکر بهش داد!

اما خیلی ملایم تر، بالاخره این معذوریت که داره علنی روزه خواری می کنه!

تذکر خیلی ملایم تر!

تا کسی که نه، می بینید یه جوان ورزشکارِ سر و حالِ سُرْمُرْگنده،

دوچرخه سوار، نمی دونم ورزشکار، خیلی با نشاط،

حالا یه دفعه شروع میکنه آب خوردن، مثلاً خوراکی خوردن!

این دو برابر اشتباه کرد:

***این هم گناهشو انجام داده!**

چون ظاهر حال میگه که این بیمار نیست،

یعنی احتمال قریب به یقین صحیح و سالمه، مسافر نیست، بیمار نیست،

***هم داره علنی روزه خوری می کنه!**

***پس تذکر ما به معذور، بیمار و مسافری که علنی روزه خوری می کنه،**

باید انجام بشه اما خیلی لطیف تر!

***تذکر ما به کسی که معذور نیست و روزه خواری میکنه،**

اون خب به مقدار باید با استعلاي بیشتر و با جدیت بیشتر انجام بشه!

باز مثلاً ظاهر حال رو شما گاهی وقتا هست از پلاک خودرو تشخیص می دید

*** به لحظه نگاهت می افته، ااا این پلاک خودروش مال همین شهرستانه،**

خب پس این به احتمال زیاد مسافر نیست!

ظاهر حالشم که صحیح و سالم هست، بیمار هم که نیست!

*** به وقت هست می بینید نه این ااا پلاکش آقا مال شهر دیگه نیست،**

خب پس این به احتمال زیاد مسافره!

تذکرمون رو خیلی ملایم تر و مهربان تر و در واقع با ادب بیشتر، لطافت بیشتر میدیم.

****نکته ی دوم که اینجا جا داره عرض کنیم:**

یه سری مَبطلات دیگه هم روزه داره، ما تو این سلسله جلساتی که عرض کردیم،

این ها رو بهش اشاره هم نکردیم، مثلاً فرض بفرمایید:

دروغ بستن به خدا و پیغمبر و ائمه علیهم السلام،

فرو بردن سر در آب، نمی دونم قی کردن، مسائل دیگه،

این ها هم مُبطلات روزه هست، اونچه که در رساله ها اومده،

ولی این ها رو ما بهش خیلی نپرداختیم،

ما اولین مُبطلِ روزه که خوردن و آشامیدن هست رو بیشتر تو مثالامون بحث کردیم

چرا؟

چون مُبتلا به تَره! بیشتر دیده میشه، بیشتر در معرض دیده،

کسی نمیداد وسط خیابون سرشو تو آب مثلاً فرو بیره که بخواد روزشو باطل کنه!

که شما بری بگی نکن!

بیشتر همون خوردن و آشامیدن مدّ نظر هست، ما هم مثالامونو از اون حیث زدیم

***** و نکته ی آخر، عرض آخرمون:**

یک سری افعال حرامی هست مثل غیبت کردن، مثل دروغ گفتن، که این ها به خودی خود حرامه،

اما باعث نمیشه که روزه ی ما باطل بشه!

بینید مثلاً دروغ گفتن، بله اجرِ روزه رو از بین میبره، ضایع میکنه،

اما روزه همچنان به جای خودش باقیه و روزه صحیح است، باید روزه شو بگیری طرف،

بعضیا میان به شما میکن که ایا غیبت کردی؟ دروغ گفتی؟ برو برو روزتو بخور!

دیگه اصن روزت از بین رفت! برو روزتو بخور

و بعضیا هم واقعاً میرن روزشونو افطار میکنن، باز میکنن! فکر میکنن این غیبتہ روزشو باطل کرد!

باید نهی از منکر بکنیم از غیبت، از منکر دروغ، از منکراتی شبیه به این!

ولی بدونیم این باعث باطل شدن روزه نمیشه!

نهی از منکر غیبت واجبہ، نهی از منکر دروغ واجبہ،

البته دروغ بستن به خدا و پیامبر و اینا فرق میکنه که اون مُبطلِ روزه هم هست!

اما بدونیم با یه غیبت کردن، دیگه جواز این نمیشه که بریم روزه رو بخوریم، روزه باطل نمیشه،

تو این امر و نهی هامون حواسمون باشه این محدوده های یمین و یسار رو حفظ کنیم،

خدایی نکرده به افراط و تفریط دچار نشیم

پروردگارا همه ی ما را آمر به معروف و ناهی از منکر حقیقی قرار بده

ما و نسل و ذُرّیّه مون رو احیاگر امر به معروف و نهی از منکر قرار بده

والسلام علیکم و رحمہ اللہ و برکات

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

www.Aamerin.ir

سایت آمرین:

@aamerin_ir

کانال در پیام رسان های داخلی:

aamerin_ir

صفحه اینستاگرام:

aamerin

کانال آپارات: